

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 48/11
Λουξεμβούργο, 12 Μαΐου 2011

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις
C-483/09 και C-1/10
Magatte Gueye και Valentín Salmerón Sánchez

**Κατά την άποψη της γενικής εισαγγελέα Juliane Kokott, το ζήτημα κατά πόσον
πρέπει το θύμα ενδοοικογενειακής βίας να μπορεί να επιλέξει την άμεση
επανάληψη της συμβίωσης με τον δράστη του εγκλήματος δεν εμπίπτει στο
δίκαιο της Ένωσης**

*Εντούτοις, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα να ληφθεί υπόψη η άποψη του θύματος για τη
διαμόρφωση της διάρκειας προβλεπόμενου από το εθνικό δίκαιο μέτρου υποχρεωτικής
απομακρύνσεως*

Σε περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας, τα ισπανικά δικαστήρια είναι υποχρεωμένα να επιβάλουν, μεταξύ των ποινικών κυρώσεων, ποινή απαγορεύουσα στον δράστη των βιαιοπραγιών να πλησιάσει το θύμα του. Η ποινή αυτή είναι επιτακτική και πρέπει να επιβάλλεται σε όλες τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας, ακόμη και στις ήσσονος σημασίας, όπως οι λεκτικές απειλές. Αυτό το μέτρο υποχρεωτικής απομακρύνσεως, που αποσκοπεί στην προστασία του θύματος, έχει ελάχιστη διάρκεια έξι μηνών. Η ίδια η μη τήρηση του εν λόγω μέτρου απομακρύνσεως συνιστά ποινική παράβαση.

Ο κ. Gueye και ο κ. Salmerón Sánchez καταδικάστηκαν για κακομεταχείριση των αντιστοίχων συντρόφων τους. Τους επιβλήθηκε ποινή που τους απαγόρευε να πλησιάσουν το θύμα τους ή να έλθουν σε επαφή μαζί του για περίοδο δέκα επτά και δέκα έξι μηνών αντιστοίχως. Λίγες ημέρες μετά την καταδίκη τους, ο κ. Gueye και ο κ. Salmerón Sánchez επανέλαβαν τη συμβίωση με τη σύντροφό τους. Συνελήφθησαν και καταδικάστηκαν, λόγω της παραβάσεως του μέτρου απομακρύνσεως που τους είχε επιβληθεί. Αμφότεροι άσκησαν έφεση κατά της καταδίκης τους ενώπιον του Audiencia Provincial de Tarragona (Εφετείο της Tarragona, Ισπανία). Στο πλαίσιο των εν λόγω εφέσεων, οι σύντροφοι των δύο κατηγορουμένων θεωρούν τους εαυτούς τους έμμεσα θύματα της ισπανικής νομοθεσίας. Πράγματι, οι δύο γυναίκες υποστηρίζουν ότι συνέχισαν εκουσίως τη σχέση τους με τον σύντροφό τους, χωρίς να υποστούν σχετική πίεση, χωρίς να υφίσταται οποιαδήποτε οικονομική ανάγκη και ότι η επανάληψη της συμβίωσης έγινε με δική τους πρωτοβουλία.

Στο πλαίσιο αυτό, το Audiencia Provincial de Tarragona ερωτά, κατ' ουσίαν, κατά πόσον αντίκειται στην απόφαση-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες¹ εθνική ρύθμιση η οποία, σε περίπτωση ενδοοικογενειακών εγκλημάτων, προβλέπει την υποχρεωτική επιβολή, σε βάρος του δράστη βιαιοπραγιών, μέτρου απομακρύνσεως από το θύμα, χωρίς να προβλέπει δυνατότητα μη επιβολής του μέτρου αυτού κατόπιν σταθμίσεως των περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως και, ιδίως, της επιθυμίας του θύματος να συνάψει εκ νέου σχέση με τον δράστη.

Με τις προτάσεις που αναπτύσσει σήμερα, η γενική εισαγγελέας Kokott αναγνωρίζει, κατ' αρχάς, ότι ένα τέτοιο υποχρεωτικό μέτρο απομακρύνσεως εντάσσεται στο πεδίο εξισορροπήσεως μεταξύ της ανάγκης αποτελεσματικής κρατικής αντιμετώπισεως της ενδοοικογενειακής βίας, αφενός, και του δικαιώματος του θύματος για σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής του ζωής, αφετέρου. Εκτιμά, εντούτοις, ότι αυτό το δυσχερές ζήτημα σταθμίσεως των διαφόρων συμφερόντων δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως-πλαισίου 2001/220.

¹ Απόφαση-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες (ΕΕ L 82, σ. 1).

Η γενική εισαγγελέας Kokott υπογραμμίζει, συναφώς, ότι η απόφαση-πλαίσιο 2001/220 δεν ρυθμίζει γενικώς και συνολικώς όλες τις πτυχές της προστασίας των θυμάτων, αλλά εκείνες που αφορούν τις δικονομικές εγγυήσεις κατά την ποινική διαδικασία (όπως την ακρόαση, την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων, το δικαίωμα λήψης πληροφοριών, κ.λπ.).

Η γενική εισαγγελέας εκτιμά ότι το είδος και η διάρκεια των ποινών που μπορούν να προβλέπουν τα κράτη μέλη για τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας δεν εμπίπτουν στις δικονομικές εγγυήσεις και, συνεπώς, στην απόφαση-πλαίσιο. Κατά συνέπεια, η γενική εισαγγελέας καταλήγει ότι η καταλληλότητα μιας ποινής όπως το μέτρο υποχρεωτικής απομακρύνσεως που προβλέπει το ισπανικό δίκαιο δεν μπορεί να εξεταστεί υπό το πρίσμα της αποφάσεως-πλαισίου 2001/220.

Ακολούθως, η γενική εισαγγελέας εξετάζει την έκταση του δικαιώματος ακροάσεως του θύματος που αναγνωρίζει η απόφαση-πλαίσιο και τις συνέπειες ενός τέτοιου δικαιώματος για την ποινή που πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του παραβάτη.

Η γενική εισαγγελέας Kokott διευκρινίζει, συναφώς, ότι το δικαίωμα ακροάσεως του θύματος επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να του παράσχουν τη δυνατότητα να εκφράσει την άποψή του σχετικά με την επιβολή ποινής απομακρύνσεως όταν το θύμα διατηρεί στενή προσωπική σχέση με το δράστη και, συνεπώς, μια τέτοια ποινή επηρεάζει εμμέσως την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του θύματος. Η γενική εισαγγελέας εκτιμά ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πρακτική αποτελεσματικότητα του εν λόγω δικαιώματος ακροάσεως, πρέπει το δικαστήριο να έχει τη δυνατότητα να λάβει υπόψη την κατάθεση του θύματος για την επιμέτρηση της ποινής, τηρώντας συγχρόνως το κατώτατο και ανώτατο όριο ποινής που προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Η απαίτηση όμως αυτή δεν προϋποθέτει ότι η επιβολή της ποινής επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του θύματος και ότι το αρμόδιο δικαστήριο δεσμεύεται από την εκτίμηση του θύματος.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582